

ב ד מיי שם טו
 בלכס ה :
 ד מיי שם טז :
 ד ה מיי שם טז סוף מהל'
 אסור ביאה לו :
 ה נ מיי קי מהל'
 טומאה נעשה לו :
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'
 ז מיי שם ט"ו מהל'

יעשה האמר עליה חובה אכל על הספק
 זקוקה על למר על הארונה וכי
 מיבאה ורבי עקיבא לא חייב לפשיטי
 ואי שמעתי זמזוני לפשיטה שמה
 חפסע ולא חביא לפי קרבן אחד
 ותאלל זכאים בעומלת הוף וקפול
 לי בנה עובא דלא חפסר הי' דמיתא
 קרבה ומוסד ללא מפתח לה למר
 על הארונה ליתוס מטרע תחזיר בה
 ועוד לי חייסח להכי כל עזק דעל הספק
 היא מקילה ותמלי לא מטרע לה למר
 על הארונה ליתוס שמה תחזיר בה
 ולא חביא ולא חפסר זקדים בספק
 טומאת הוף :

מטעם ולמדת טומאה נגעים ח"ל שחרי גפן והארונות ח"ט כדקרא
 העליון לענין ט' בכתובים : שפריעה
 ופריעה ככובה ט' בכתובים לומר לך
 איש שרע ושרס : עיקר טומאתו
 מלוקס : זה ברצאות ובימים זו צינים
 ולא ברצאות : נכרים זהו שיעור נכס
 חתי פול : סוף סוף נזיר מ"ט : לא
 חתה אלא לעלמיו האל : ומשני האל
 לאו לשמחיו בקדשים אלא ביון דשולין
 הוא וכי קחסיב כפרה דמעבא שוס
 אכילה דקדשים : גר עמוכב לאכול
 בקדשים - לפולו (ו) לרבוץ כתיבה לאו
 כר"ל צן יעקב דלמר לשמחיו הוא
 דמיתו וטה דלא תני ליה משום דלא
 מיקרי מחוסר כפרה : כתיב פרידס
 אפה - נוזל אחד שחריט : מולב בקדשים
 לערב : ולבד שיעור הכפרה כדלמריקן
 לקמן להכיב פרידה אחת ח"ל : כן
 שסיס טולוס : כדלמרן לקמן בגמ' (ד)
 [מון נאמס לבי פה]

הדרן עלך שלשים ושש
ארבעה * מחוסרי כפרה וארבעה מביאין על
 הדרון כשונג ואלו הן מחוסרי כפרה
 הזב הזובה והיולדת המצורע רבי אליעזר
 בן יעקב אמר ג נר מחוסר כפרה ער שזירוק
 עליו הדרס ז נזיר ליינו ותגלתו וטומאתו :
 גמ' מאי שנא זב וזבה דמני להון בתרין משום
 דחלוקה טומאתו דזב לא מטמא באונס וזובה
 טומאתו כדלמריקן
 ז' אלא מטמאה בראיות כבימים דתניא * מבישרין
 ז' אלא מחמת אונס וז' * ומי (טמא) בראיות
 ז' כבימים דתניא תלה הכתוב והמחוסר * בראיות
 ואת הנקבה "בימים וזבה מטמאה באונס ולא
 מטמאה בראיות כבימים מצורע ומצורעת נמי
 חלוקה טומאתו דמצורע מעון פריעה ופריעה
 דכתיב "נגדיו יהיו פרוצים וראשו יהיה פרוץ"
 ואסור בתשישי המטה ומצורעת "אינה מעונה
 פריעה ופריעה דתניא ט' א' אלא איש
 אשה ז' מגין כשרוא אומר הוצרוע הרי ז' כאן ט'
 פורעת ופורת בתשישי המטה ז' שנאמר וישוב מחוץ לאהלו שבעת ימים ולא מחוץ לאהלו הלכך
 נמנינה בתרין זב וזבה עיקר טומאתן חלוקה מצורע ומצורעת אין עיקר טומאתן חלוקה הוא ר"א
 בן יעקב אמר גר מחוסר כפרה ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 קרבן לאכשורי נפשי למיעול בקלה ז' (ז) נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 למשיחית יין דחלין הוא ר"א ז' (ח) נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 נזירות ז' בפרה הוא נ' נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 בקדשים לערב ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 נעשו כן יעשה מה אהם עולה ושלמים אף גר עולה ושלמים א"כ ז' חובתו ז' אחת מן הבהמה ז' אלא ח"ל
 בגוויה דהכתיב כאשר תעשו כן יעשה אר"פ יש לומר לעוף איתרבי לעולה בהמה לא כל שכן אי הבי אפילו מנחה
 נמי מעט קרא כן ועוף היכא איתרבי דת"ר כאשר תעשו כן יעשה מה אהם עולה ושלמים אף הוא עולה ושלמים
 שנא * ככם נגר מגין לרבות את העוף ת"ל ג' * אשה ריח ניתוח לה' איזה דבר שכולו לה' הוי אומר ז' עולת העוף
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל

רבינו גרשום
 וישאל אלא ז' א' וכי
 תיטא א"כ ויסכל
 ופרס וכלל אתי נכחוכ
 דר פרמא נפך : לא ז'
 מכלל ופרס ילפינן
 ויסדך צירי כולל
 פרס דיא חביב כולל
 היה מטמא סין אילן
 אין דנסק שרף הוא
 שנופס סין אילן קשב :
 וז' חביב שחת לא
 כתיב הנה אמצא
 ז' : והלכתי : לא ז'
 שיחד לטובה אחז
 אים פיריה ערעאל
 דקשר ועולה ואתי
 מכלל ופרס סין אילן :
 א"כ מכלל ופרס יליף
 סן קך נפיק לך
 כללא דכב : דכתיב
 האשכונ דקחת חזי כלל
 לטובה אחזי הלכתי מן
 קך נפיק כלומר לא
 מילין דצורף קשרת אלא
 ז' א' חביב : ואתי חביב
 לכיינא : ואתי חביב

הדרן עלך שלשים ושש
ארבעה * מחוסרי כפרה וארבעה מביאין על
 הדרון כשונג ואלו הן מחוסרי כפרה
 הזב הזובה והיולדת המצורע רבי אליעזר
 בן יעקב אמר ג נר מחוסר כפרה ער שזירוק
 עליו הדרס ז נזיר ליינו ותגלתו וטומאתו :
 גמ' מאי שנא זב וזבה דמני להון בתרין משום
 דחלוקה טומאתו דזב לא מטמא באונס וזובה
 טומאתו כדלמריקן
 ז' אלא מטמאה בראיות כבימים דתניא * מבישרין
 ז' אלא מחמת אונס וז' * ומי (טמא) בראיות
 ז' כבימים דתניא תלה הכתוב והמחוסר * בראיות
 ואת הנקבה "בימים וזבה מטמאה באונס ולא
 מטמאה בראיות כבימים מצורע ומצורעת נמי
 חלוקה טומאתו דמצורע מעון פריעה ופריעה
 דכתיב "נגדיו יהיו פרוצים וראשו יהיה פרוץ"
 ואסור בתשישי המטה ומצורעת "אינה מעונה
 פריעה ופריעה דתניא ט' א' אלא איש
 אשה ז' מגין כשרוא אומר הוצרוע הרי ז' כאן ט'
 פורעת ופורת בתשישי המטה ז' שנאמר וישוב מחוץ לאהלו שבעת ימים ולא מחוץ לאהלו הלכך
 נמנינה בתרין זב וזבה עיקר טומאתן חלוקה מצורע ומצורעת אין עיקר טומאתן חלוקה הוא ר"א
 בן יעקב אמר גר מחוסר כפרה ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 קרבן לאכשורי נפשי למיעול בקלה ז' (ז) נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 למשיחית יין דחלין הוא ר"א ז' (ח) נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 נזירות ז' בפרה הוא נ' נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 בקדשים לערב ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 נעשו כן יעשה מה אהם עולה ושלמים אף גר עולה ושלמים א"כ ז' חובתו ז' אחת מן הבהמה ז' אלא ח"ל
 בגוויה דהכתיב כאשר תעשו כן יעשה אר"פ יש לומר לעוף איתרבי לעולה בהמה לא כל שכן אי הבי אפילו מנחה
 נמי מעט קרא כן ועוף היכא איתרבי דת"ר כאשר תעשו כן יעשה מה אהם עולה ושלמים אף הוא עולה ושלמים
 שנא * ככם נגר מגין לרבות את העוף ת"ל ג' * אשה ריח ניתוח לה' איזה דבר שכולו לה' הוי אומר ז' עולת העוף
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל

הדרן עלך שלשים ושש
ארבעה * מחוסרי כפרה וארבעה מביאין על
 הדרון כשונג ואלו הן מחוסרי כפרה
 הזב הזובה והיולדת המצורע רבי אליעזר
 בן יעקב אמר ג נר מחוסר כפרה ער שזירוק
 עליו הדרס ז נזיר ליינו ותגלתו וטומאתו :
 גמ' מאי שנא זב וזבה דמני להון בתרין משום
 דחלוקה טומאתו דזב לא מטמא באונס וזובה
 טומאתו כדלמריקן
 ז' אלא מטמאה בראיות כבימים דתניא * מבישרין
 ז' אלא מחמת אונס וז' * ומי (טמא) בראיות
 ז' כבימים דתניא תלה הכתוב והמחוסר * בראיות
 ואת הנקבה "בימים וזבה מטמאה באונס ולא
 מטמאה בראיות כבימים מצורע ומצורעת נמי
 חלוקה טומאתו דמצורע מעון פריעה ופריעה
 דכתיב "נגדיו יהיו פרוצים וראשו יהיה פרוץ"
 ואסור בתשישי המטה ומצורעת "אינה מעונה
 פריעה ופריעה דתניא ט' א' אלא איש
 אשה ז' מגין כשרוא אומר הוצרוע הרי ז' כאן ט'
 פורעת ופורת בתשישי המטה ז' שנאמר וישוב מחוץ לאהלו שבעת ימים ולא מחוץ לאהלו הלכך
 נמנינה בתרין זב וזבה עיקר טומאתן חלוקה מצורע ומצורעת אין עיקר טומאתן חלוקה הוא ר"א
 בן יעקב אמר גר מחוסר כפרה ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 קרבן לאכשורי נפשי למיעול בקלה ז' (ז) נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 למשיחית יין דחלין הוא ר"א ז' (ח) נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 נזירות ז' בפרה הוא נ' נזיר מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 בקדשים לערב ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 נעשו כן יעשה מה אהם עולה ושלמים אף גר עולה ושלמים א"כ ז' חובתו ז' אחת מן הבהמה ז' אלא ח"ל
 בגוויה דהכתיב כאשר תעשו כן יעשה אר"פ יש לומר לעוף איתרבי לעולה בהמה לא כל שכן אי הבי אפילו מנחה
 נמי מעט קרא כן ועוף היכא איתרבי דת"ר כאשר תעשו כן יעשה מה אהם עולה ושלמים אף הוא עולה ושלמים
 שנא * ככם נגר מגין לרבות את העוף ת"ל ג' * אשה ריח ניתוח לה' איזה דבר שכולו לה' הוי אומר ז' עולת העוף
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל

דאין עליו לון בלשון אחרון דמיתא אי' רח' ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 מה לשון קשרת דבר שקרי ועולה ולא מסכתה לו הקומר ועולה אלא תך ז' א' שאין מושעני ישראל שחורין בתשובה וסתענין אינה חגיגה : מהכא ואגדתי על ארץ יסד' : לכוסר כשהן באגדה אחת על הארץ
 והביצים והרעים ומסרביים לאם דחורין הקפיה יסדה העולם סתיקים בבשילן תרוץ : ומכאן : את הוב כדאיתא ואת
 ישנו בכל יחייב נעם תסוד : ועוד כוכבים ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל
 ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל מאי שנא ז' אלא ח"ל